

[Justitsministeren.]

situation, at politiet giver op, simpelt hen giver op og lader bestemmelserne overtræde. Det tror jeg ikke på. Hvis dette lovforslag gennemføres, tror jeg, der bag loven vil stå en folkestemning, som gør, at man simpelt hen må overholde den, og jeg tror, at de folk, som bor dér, hvor hastighedsgrænserne fastsættes, vil sikre, at loven bliver overholdt.

Det ærede medlem hr. Reedtz-Thott brugte en, synes jeg, meget besynderlig vending, idet det ærede medlem sagde, at denne lov gennemført ikke vil blive overholdt, og alene af den grund var det ærede medlem imod lovforslaget. Jeg noterede det, for det var en forbløffende udtalelse, som jeg ikke tror det ærede medlem vil fastholde. Det kan ikke være et argument i sig selv, og hvis det er det, er det i hvert fald et meget farligt argument. Derimod fremdrog det ærede medlem, som jeg også havde ventet det under denne debat, hastighedsbegrænsningen på omkørselsvejen ved Køge. Det er et ømt punkt, det erkender jeg, et meget ømt punkt, og jeg kan betro det ærede medlem, at til foråret bliver de 50 km lavet om til 60, men lave det om lige i øjeblikket, synes jeg ikke om.

Så sagde det ærede medlem hr. Reedtz-Thott, at dette forslag var fremkommet, fordi jeg var blevet rendt på dørene af kommunalbestyrelserne. Ja, det afviser jeg ikke. Forholdet er jo dette, at da vi 1957 gennemførte bestemmelserne i færdselslovens § 57, stk. 4, hvorefter hastighedsbegrænsning kan gennemføres under særlige omstændigheder, navnlig hvor der efter erfaringerne køres for hurtigt, så indhentede vi udtalelser fra lokale myndigheder, og der kom en række henvendelser fra lokale vejmyndigheder og lokalt politi om hastighedsbegrænsninger. Vi sendte da folk ud for at se på forholdene, folk fra færdselspolitiet og fra vejdirektoratet. De foretog de nødvendige opmålinger og undersøgelser og fremkom derefter med en indstilling, som via vejdirektoratet gik til justitsministeriet. Her må jeg indskyde en bemærkning til det ærede medlem hr. A. C. Normann, som talte om langsommeligheden i justitsministeriet; heroverfor vil jeg gerne sige, at vi har ekspederet disse sager meget hurtigt, når de fremkom til os, men de havde jo en meget lang gang. Jeg

erkender, at der er to hastighedsbegrænsningssager, som jeg har ladet bero; den ene drejede sig om Køge, den anden om Ullerslev på Fyn. Alle andre er ekspederet meget hurtigt. Når disse indstillinger indkom til os og vi traf den afgørelse at gennemføre en hastighedsbegrænsning, fik vi aldrig vrøvl med befolkningen, tværtimod; men traf vi den afgørelse, som mange gange efter lovens formulering var nødvendig, at vi afslog at indføre en hastighedsbegrænsning, ville man lokalt ikke affinde sig dermed. Vi har fået henvendelse efter henvendelse, man har indsamlet underskrifter, og man er kommet med voldsomme argumenter over for os; man ville og kunne ikke affinde sig med denne afgørelse, og jeg erkender uden videre, at de erfaringer, jeg gennem 1½ år har indvundet, har været medbestemmende for mig.

Enkelte ærede medlemmer nævnte spørgsmålet om — hvad skal jeg sige — samfundsøkonomien, hvis dette lovforslag blev gennemført. Det ærede medlem frk. Helga Pedersen og det ærede medlem hr. Reedtz-Thott gjorde det meget forsigtigt, og det synes jeg var yderst klogt, men det ærede medlem hr. Gøting kunne ikke styre sig. Vi fik den med de 5 pct. og de 250 mill. kr. o. s. v. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at alt, hvad der er sagt og skrevet om dette, er grebet ud af luften. Der er intet holdepunkt i de fantasier, man er fremkommet med i sin modstand mod dette lovforslag.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Gøting, at det er da klart, at 80 pct. af ulykkerne i byerne sker ved en fart under 50 km. Det er da givet, for der kan normalt i en by ikke køres over 50 km, så det tal siger i sig selv intet som helst. Når det ærede medlem endelig ville give sit parti en hormonindsprøjtning og gøre hele gruppen ung ved dens stilling mod forslaget, siger jeg: wait and see.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde den betragtning gældende, at jeg havde beføjelse nok i den gældende lov. Den argumentation kan jeg i og for sig godt forstå, men jeg må sige til det ærede medlem, at hvis han studerer nærmere indholdet af § 57, stk. 4, vil han se, at den er ikke tilstrækkelig over for det, jeg tænker mig at søge løst ved dette lovforslag.